

Jugoslovanski kovinarji so se pomerili v Litostraju

DRAGI KAMNI NERAZSODNOSTI

Res je, da je moda polaganja najrazličnejših temeljnih kamnov/nekoliko usahnila (ali pač v časopisih o tem ne poročamo), toda to nikakor ne pomeni, da smo vprašanje investicij že odpravili. In tudi če bi se sedaj res že drugače obnašali, bi nas tem bolj topli stari grehi, ki pa jih nikakor ni malo.

V zadnjih letih je investicijska potrošnja rodila veliko novih in kvalitetnih proizvodnih zmogljivosti in objektov, v celoti gledano pa je bila veliko preobsežna — pretirana, bi lahko rekli. Ta ugotovitev velja seveda za državo nasploh, še izraziteje pa za Slovenijo, ki je v investicije vložila skoraj 40 odstotkov družbenega proizvoda — kar je stopnja, ki jo je mogoče doseči le z velikimi in dragimi zadolževanji doma in v tujini. To pa seveda ne gre, zlasti ne zato, ker precejšen (prevelik) del teh novih objektov ne daje načrtovanih učinkov, predvsem zaradi neracionalne gradnje in konkurenčne nesposobnosti. Zgovoren je tudi podatek, da je med omenjenimi vlaganji vedno manj sredstev za opremo, tehnologijo in kadre.

Gradnja brez kritja je naslednji očitek slovenskim investitorjem. Krediti že tako in tako pokrivajo 54 odstotkov gradenj, vendar pa tudi lastnih sredstev investitorji pogosto nimajo v gotovini, temveč preračunavajo ne-

kakšne pričakovane prilive sredstev in jim ti računi s pomočjo inflacije pogostokrat zaidejo v minus, kar seveda draži gradnjo. Pa še nekaj: posebna komisija, ki je preresetala vprašanja investicij, je odkrila, da skorajda ni gradnje v Sloveniji, ki bi jo začeli na podlagi popolne dokumentacije, da so investicijski programi pogostokrat povsem nerealni.

Razprave o vseh teh vprašanjih se te dni pogosto pojavljajo na dnevnih redih, pred dnevi so o tem spregovorili tudi na predsedstvu CK ZKS, kjer so med drugim odločneje poudarili odgovornost v investicijski dejavnosti. Seveda je treba zahtevati večjo disciplino najprej in predvsem od članov ZK, je poudaril sekretar predsedstva CK ZKS Franc Šetinc, kajti najslabše je, ko se, recimo, občinski komite spremeni v advokata neke investicije, če se z njo poistoveti. To se dogaja predvsem tam, kjer se nekdo izmed funkcionarjev pojavlja kot nosilec akcije v zvezi s posamezno investicijo.

Lepo je, če ob najrazličnejših praznikih praznujemo delovne zmage, če polagamo nove temeljne kamne. Toda bolj kot doslej bomo morali razmišljati o tem, kaj nam tak kamen utegne prinesiti: večji dohodek, izvoz — ali še eno »zavoženo investicijo«, izgubo in cel kup spremljajočih težav...

VSEBINA:

- STRAN 3: Delež mladih
- STRAN 4-5: Volili bomo ...
- STRAN 7: Tekmovanje kovinarjev
- STRAN 8: Šport in telesna kultura
- STRAN 9: Zdravje ali kajenje
- STRAN 10: Otroci so sonce
- STRAN 12: Napačno usmerjen standard
- STRAN 13: Jabuka — zbirališče jugoslovanskih pionirjev

SLOVESNO ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE V TACNU

(mlv) V neposredni bližini Doma krajanov v Tacnu je ob prisotnosti predstavnikov vseh družbenopolitičnih organizacij naše občine in številnih krajanov KS Edvarda Kardelja 25. oktobra Franc Leskošek-Luka na hiši Ivana Novaka-Očka svečano odkril spominsko ploščo, ki s svojo vsebino opozarja na dogodek pred 40 leti. V tej hiši je bilo od leta 1936 do 1941 žarišče revolucionarnega delavsko-kmečkega gibanja. Tu je bil leta 1940 ustanovljen po nalogu okrožnega komiteja KPS rajonski komite KPS za območje Tacen, Medvode in Sentvid, ki je julija 1941 organiziral oborožen upor proti okupatorju pod Šmarno goro in Rašico. Svečani govor je imel eden od organizatorjev tega upora Tine Zaletel-Tilen, ki je orisal razmere delavskega in kmečkega življa na tem področju od leta 1935 naprej in izredne zasluge tamkajšnjih največjih revolucionarjev Ivana Novaka-Očka in Lojzeta Kebeta-Stefana. Na koncu svojega govora je dejal: »Potem ko se je uresničila napoved KPJ o nevarnosti fašizma, je rajonski komite, ki mu odkrivamo obelježje, trdno stal na svojem področju in sestavil rašiško četo. Prek 50 padlih komunistov in skojevcev iz predvojnega obdobja najbolj izpričuje lik te organizacije in njenih članov. Požgana vas Rašica pa priča o tem, kje je bil nemški bes največji.

Tudi danes, ko gradimo svobodno, samoupravno družbo, je prav, da se zgledujemo po revolucionarjih in komunistih, ki so vgradili svoja življenja v temelj te družbe. Tudi danes bi bil ustrezen naš stari delavski pozdrav »Delu čast in oblast!«.

Ob tej slovesnosti so Kulturno umetniško društvo Tacen, ki je priredilo bogat kulturni program, poimenovali po Ivanu Novaku-Očku. Ob tej priložnosti so razvili tudi svoj prapor, mladina te krajevne skupnosti pa je sprejela v svoje varstvo novoodkrito spominsko ploščo.